Ч. 93. Пятниця 10 мая (27 цьвітня) 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Міністер перед виборцями. — Мадярско-хорватскі відносини. — Справа марокканьска. — Анґлія в Індиї.

З Праги доносить Slavische Korrespondenz, що міністер торговлі др. Форжт станув вчера перед виборцями і виголосив кандидатску бесіду, вказуючи в ній на цїли і задачі ческої політики, котра повинна стреміти до удержаня впливу на державне законодавство і адміністрацию. Бесідник заявив ся за сполученем всїх ческих сторонництв і вказав на положене, яке для Чехів сотворила нова виборча ординация, котра остаточно розвіяла мрію, немов би Австрия була переважно німецкою державою. Відтак займав ся бесїдник управильненем економічних відносин з Угорщиною і заявив вкінци, що вибори покажуть, що ческий нарід похвалює політику провідників, котрі вступили до кабінету. Коли бесїдник не буде вибраний, то буде для него неможливим полишити ся в кабінетї, хоч вступив там не яко парляментарист, лише яко урядник.

Рівночасно з великою зміною, яка минувшого року відбула ся в партийних відносинах угорского сойму, відбув ся також переворот в партийних відносинах Хорватиї, котрий витворив цїлком змінену ситуацию, особливо в области політики хорватско угорскої. Ті нові партийні відносини в Хорватиї ще не мали часу усталити ся, отже і сей новий курс в хорватско-мадярских відносинах ще не заволодів тревало хорватскою політикою, не набрав твердих форм. Доперва роблять ся проби позисканя публичної опінїї для нового курсу, але ще не можна знати, чи він утревалить ся, бо так в Хорватиї як і в Угорщинї стрічає ся з ріжними перешкодами. Політика, якої супротив Хорватиї придержувала ся Угорщина від Кольомана Тісси, виказувала невеликі успіхи. Для Угорщини звязь з Хорватиєю дуже важна, бо через Хорватию має Будапешт найкоротше сполучене з морем. Длятого угорске правительство все старало ся ширше інтерпретувати засаду єдности териториї в хорватско угорскої угоді і обмежати автономію Хорватиї. Супротив того витворили ся в Хорватиї дві партиї, з котрих одна, під проводом Старцевича, відкидала цїлу угоду з Угорщиною, а друга, менше опортуністична, під проводом Мразовича, стреміла до розширеня автономії Хорватиї. Щоби довести до одноцїльної політики в Хорватиї і Угорщинї, К. Тісса заінавґурував супротив Хорватиї політику насильств. Ту політику провадив в Хорватиї бан Кин-Гедервари. Кин розпочав тим, що скріпив опортуністичну національну партию хорватску і надав їй рішучо уніоністичний напрям і зачав урабляти для неї публичну опінію. При помочи урядового терору при виборах, Кин усунув опозицию майже цїлком з хорватского сойму, а тим, що таки вдерли ся до сойму, замкнув уста в 1887 роцї надзвичайними законами і заряджеными, унеможливив вільні віча і товариства. Однак та система оперта на насильстві, могла удержати ся лише так довго, як довго піддержував її штучно з Будапешту цїлий апарат державний. Упадок лїберальної партиї відразу звалив цїлу систему Кина. Перші вибори по упадку лїберальної партиї, мимо обмеженя виборчого права, праси і права зборів, принесли правительственній партиї хорватскій цїлковитий погром. Предвиджуючи той упадок, нові пани ситуациї в Угорщинї заздалегідь постарали ся о те, щоби згноблена доси партия хорватска, котра тепер мала опанувати сойм, не станула супротив Угорщини на своїм крайнїм становиску. Переговори між провідниками мадярскої коалїциї а будучої більшости в хорватскім соймі довели до того, що Мадяри згодили ся на залишене дотеперішної політики супротив Хорватиї, а репрезентанти Хорватиї згодили ся без застережень на означені в хорватско-угорскій угоді права Угорщини в Хорватиї. Тепер відбувають

---

7)

Зрадниця.

(Оповідане — Льот. Бренкендорфа).

(Дальше).

Один з мужчин на самім переді кинув свою якобіньску шапку [1]) високо у воздух і крикнув:

— Най жиє войско! За мною, обнїмімо наших хоробрих братів в таборі Ля Ґренель! Бо й они люблять свободу так само як і ми та й душею і тїлом до нас належать.

— Най жиє войско! — поніс ся гомін соток голосів. І знов заспівали якусь з революцийних пісень і мов би одна величезна филя посунула ся гурма без всякого ладу і порядку попри спокійно стоячу варту крізь широко отворену браму обгородженого табору.

— Най жиє конституция тисяч сїмсот девятьдесять третого! Проч з сим правительством злодіїв! Проч з новими гнобителями! — Так лунало і гуділо у воздусі, а рівночасно підношено оклики в честь братів у войскових мундурах, о котрих, як їм здавало ся, були так певні, що лиш повернули по них, щоби їх в повній дружбі забрати з собою на намірений прохід до Люксембурґа.

І дійстно здавало ся, що не завели ся на нім. Заговірники зайшли були майже аж на середину просторого табора, а нїхто їм не боронив того. Аж ось нараз роздала ся коротка остра команда; блиснула зброя і дав ся почути тупіт над'їзджаючої кавалериї. Крик тривоги і перепудженя з кількох соток людских груди поніс ся у воздусї і перекричав тих, що вигойкуючи йшли ще далеко позаду. А за малу хвилинку луснули карабіни з правого і лївого боку та обкинули нещасливих ворохобників градом куль. Ждали терпеливо, аж всї увійдуть в широко отворену лапку. А тепер рівночасно зі всїх боків посипали ся на них удари. Більше як пятьдесять погибло на місци від сальв вояків; хто з прочих хотїв ще ставити опір, того порубала без милосердия надбігаюча кавалерия. І не минуло чверть години від хвилї, коли передний конець надходячого походу минув варту, а з певної побіди дружини заговірників не лишило ся більше нічого як лиш убиті і ранені та нужденна громадка яких 130 арештованих, котрим відтяли дорогу в той спосіб, що зручно зайшли їх з заду, підчас коли прочим позволили великодушно втечи.

Деяких, котрих задля їх поступованя або лиш задля їх ліпшої одежі уважано за проводирів, заковано і поведено до першого коротнього переслуханя до команданта Мальо, у котрого був також ґенерал для справ внутрішних Гатрі і міністер полиции Кошон. З понурою зухвалостию людий, котрі не мають вже чого сподївати ся ані не мають нїчо до страченя, більша часть з них не хотїла нїчого відповідати на поставлені їм питаня. Але один делїкатно збудований мужчина з блїдим, остро викроєним лицем і палкими очима, коли его спитали, як називає ся, відповів не надумуючись довго:

— Анатоль Ґейнан!

Міністер полиции мало що не крикнув, така то була несподїванка для него, а відтак звернув ся до него і став ему приглядати ся з глумливим усьміхом.

— Придивіть ся, ґенерале, трохи докладнїйше сему вязневи — відозвав ся він голосно до стоячого побіч него Гатрі — бо то він той, котрому найбільше завдячуємо красний успіх нинїшного вечера. Хто знає, чи нам, як би не его говірливість, удало ся було цїлу тоту ватагу ворохобників знищити одним замахом.

---

[1]) Якобінами називано у Франциї Домінїкавів від того, що перший їх монастир в Парижи був при церкві сьв. Якова. Коли підчас великої француской революциї завязало ся було в Парижи політичне товариство під назвою „Товариство приятелів конституциї", котре мало величезний вплив на справи політичні в цїлій Франциї і від падолиста 1789 р. відбувало свої засїданя в сали монастиря Якобінів при ул. сьв. Гонория, противники сего товариства зачали прозивати его членів глумливо Якобінами. Під впливом сего товариства знесено королївство у Франциї і заведено републику, скликано національні збори і т. д. З весною 1792 р. появила ся в сїм товаристві перший раз „червона шапка" яко ознака свободи, котру длятого називано також „шапкою свободи" або „якобіньскою шапкою". Була то червона стрімковата шапка, яку носили пущені на волю в Марсилиї ґалерники (політичні вязні засуджені до робіт на ґалерах). В таких шапках виступали Якобіни на зборах народних, носили їх на жердках, насаджували на т. зв. дерева свободи і взагалї уживали за ознаку революцийних стремлень.

ся в Будапешті переговори між угорским правительством, а представителями хорватского сойму над домаганями Хорватів вичисленими в меморияль більшости хорватского сойму. Хорвати поставили домаганя правно - державні політичні і економічні. Між одними і другими суть такі, що можуть бути зараз сповнені в формі зарядженя правительства і такі, котрих сповнене зависить від введеня нових законів. Результатом переговорів є поки - що сконстатоване, що Хорватия не жадає нічого, до чого не мала би права і чого Угорщина не могла би їй признати.

Марокканьска справа може подати причину до нових клопотів, бо, як телеґрами доносять з Танґеру, вибухнула там тепер ворохобня тубольців против султана. Бюро Райтера доносить з Маракеш, що там населене оголосило Гасіца султаном. Підбурена товпа увільнила всіх арештованих з причини убийства дра Мошампа і видаленому ґубернаторови привернула власть. Дотеперішного султана повідомлено, що нарід вже не признає єго більше. Наслідком того буде нова француска експедиция до Марокка.

Мають Німці своїх Герерів, а Французи Мароканців, то і для Англії виростає поважна небезпечність зі сторони Індийців, які підносять поважні бунти против Европейців. Однак, як з Калькути доносять, анґлійске правительство вже заздалегідь приготовило ся на ворохобню тубольців. Коло 70.000 войска анґлійского стоїть під оружєм у воєнній готовости, а пороздїлювано єго по ріжних місцевостях, подбавши о нехибне взаїмне зношене і відповідну комунікацию задля концентрациї воєнних сил на загроженій точці. Рух межи тубольцями звертає ся навіть против місионарів, чого вже давно не було і місиї потерпіли вже знатні шкоди. Що в тім ворохобнім русї бере участь також і інтеліґенция, доказує донесене з Калькути, що тамошним професорам університету і студентам заборонено окремо брати участь в політичній аґітациї.

Новинки.

Львів, дня 9-го мая 1907

— **Відзначене.** Є. Вел. Цісар надав бурмістрови міста Бібрки дрови Тадеєви Ґабришевскому титул радника цісарского.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс асистента санітарного дра Романа Меруновича із Сянока до Мисленниць. — П. Міністер просьвіти перенїс: Івана Лешеґу, окружного інспектора шкільного з Коломиї на посаду другого інспектора шкільного для львівского заміского округа; інспектора шк. округа в Снятині Ант. Левандовского до Коломиї; Юл. Лісковича, інспектора шк. округа в Сокали до Ліська і Меч. Поповича, інспектора шк. округа в Ліську до Снятина.

— **Оповіщене.** Приняте аспірантів на І. рік ц. і к. школи кадетів для піхоти у Львові наступить з початком року шкільного в вересни 1907/8 б. р. — Приняте на II. або III. рік послїдує лише тогди, если суть місця до розпорядимости; в противности є приняте на IV. рік неможливе.

Услівя приняття на I. рік є слїдуючі:

а) австрийске, взглядно угорске, або босн.-герцеґовиньске горожаньство; б) фізичне уздібнене; в) житє перед тим без блуду (вдоволяюче обичайне поведене); г) вік що найменше 14 літ і не переступаючий літ 17 (1. вересня б. р.); д) укінчене що найменше з достаточним поступом 4 низших кляс школи реальної або ґімназиї, причім не зважає ся на недостаточний поступ в язиках латиньскім і грецкім.

Абсольвенти, котрі що найменше з вдоволяючим (добрим) поступом укінчили на підставі розпорядженя ц. к. міністерства просьвіти з дня 26 червня 1903 р. ч. 22.503 оснований і зі школами виділовими получений однорічний курс науковий, на котрім язики німецкий і француский а також альґебра суть предметами обовязковими, можуть бути на пробу приняті до вступного іспиту на I. рік. Крім сего мусять всї аспіранти зложити в кадетскій школї вступний іспит.

е) Зложене оплати шкільної 24 корон річно за вінчальних або леґітимованих синів офіцирів і з всїх ґруп стану, войскових душпастирів євангелицкого, греко-католицкого і греко-всхідного віроісповіданя, войскових урядників, войскових капельмайстрів, підофіцирів і до жадної кляси незалучених войскових ґажистів в чинній службі і на пенсиї і зі стану інвалідів ц. і к. войска, воєнної маринарки й оборони краєвої.

160 корон річно за вінчальних або леґітимованих синів офіцирів і висше поданих войскових душпастирів, войскових урядників в резерві ц. і к. войска, воєнної маринарки і королївско-угорскої оборони краєвої, не активного стану і у відношеню евіденциї оборони краєвої, від офіцирів (войскових урядників) у відношеню позаслужбовім („ausser Dienst") потім від урядників державних і урядників і к. Двора, відтак державних слуг і слуг ц. і к. Двора, від босн.-герцеґовиньских краєвих урядників і слуг, в виїмкою сих, котрі при державних зелїзницях;

300 корон річно за синів всїх иньших австрийских або угорских і босн.-герцеґовиньских горожан.

Оплату шкільну належить зложити в 2 ратах з гори на 21 вересня і на 1 цьвітня кождого року. Просьби о приняте до кадетскої школи після взірця, поміщеного в „Услівях приняття", мають свояки аспірантів внести просто до команди кадетскої школи найпізнїйше до 15 серпня (найліпше по укінченю шкільного року в школах). Подаия до самого Міністерства війни суть недозволені. Неповні і спізнені також не в дорозї кадетскої школи предложені просьби, не будуть приняті. Друковані докладні „услівя приняття" в німецкім і польскім язиці, можна дістати в команді кадетскої школи за ціну 40 сот від штуки.

— **В справі виборів у Львові.** Президия львівского маґістрату подає до загальної відомости, що вибір сїмох послів до ради державної з міста Львова відбуде ся в пятницю, дня 17 с. м. від год. 8 рано до год 4 по полудни. Президия маґістрату пригадує, що виборче право можна виконувати лише особисто і кождий управнений до вибору має лише оден голос. В дни вибору вступ до виборчого льокалю буде дозволений лиш виборцям, що мають леґітимацийну карту. Тоті карти будуть доручені виборцям разом з листою голосованя в часї від 4 до 14 с. м. Доручуванем займають ся комісаряти при помочи поверх 50 стражників. Тих виборців, котрим до 14 с. м. не доручено би леґітимацийних карт, взиває президия, щоби в днях 15 і 16 с. м. в часї від год. 9 до 1 рано і від 3 до 7 пополудни зголосили ся по них до міского торгового уряду (в ратуши, партер, західна сторона), а в дни вибору т. є. 17 с. м. в згаданім льокали в часї від год. 8 рано до 4 по полудни. Дуплїкати леґітимацийних карт будуть видавані в дни вибору, т. є. 17 мая від год. 8 рано до 4 пополудни в міскім торговім урядї.

Товариші судьби Анатоля Ґейнанта лиш нащурили уха і споглядали по мнимім зрадинку з виразом гніву і погорди. А він став блїдий як труп і дрожачими устами відозвав ся:

— Брешеш! З моїх уст не вийшло анї одно слово, що давало би тобі право ганьбити такою клеветою.

— Ей, та чого так зараз сердиш ся, мій друже! — говорив міністер глумливо дальше. — Таж я не кажу, щоби ти умисно став зрадником. Але хто бере ся до заговорів, мусить передовсїм уміти мовчати, хоч би й супротив свого найближшого свояка. Тим, що ти хотів на нинї вечером запросити в гостину до свого брата команданта Мальо і єго офіцирів, замовив ти собі сам власну шибеничну вечеру. Але правительство за то з'обовязане тобі, горожанине Ґеянте! А коли твоє серце перед смертию, яка тебе вже досить близько жде, мало би ще якесь бажане, то я буду знати ся на річи і промовлю слово за тобою, щоби тобі єго сповнити.

Піднятий з так немилосердною лютостию на глум не міг вже нїчого на то відповісти. Тепер було єму вже байдуже, чи єго товариші недолї уважають єго за падлюку. Певність, що то брат зробив донос на него, вразила єго так, мов би хтось ножем пробив єму серце. Від сеї хвилї в єго пристрастній души настало лиш одно горяче бажане — бажане пімстити ся на зрадинку, закім би він за власну вину заплатив своєю кровю.

5.

„Ти не повинен був впускати єго до свого дому, бо він приносить лиш смуток і горе, де прийде!"

Ті несамовиті слова хорої на умі Зузанни Дорваль оправдали ся на Кльодови Ґейнантї досить сумно. Смуток і горе впали аж в надто великій мірі на єго дім, від коли він знайшов брата знову і привів до свого дому. Та й здавало ся, що страшні духи журби і гризоти загнїздили ся на завсїгди у всїх кутах хати. Тих тровечко людий, що жили доси в щирій згоді, переходили так холодно одно коло другого, мов би зовсїм собі чужі, мов би між ними утворила ся непроходима пропасть і одно відчувало друге близько себе мов би якийсь пригнетаючий тягар.

Домом мусїла тепер зовсїм а зовсїм займати ся Лукія, бо не лиш душевний але й тїлесний стан Зузанни погіршав ся очевидячки з кождим днем і недужа стала дуже борзо нездібною хоч би й до найменшої роботи. Якась дивна зміна настала була в цілій єї особі. Замість тихої, лагідної задумчивости, котра нікому з єї окруженя не шкодила, напала єї якась несамовита неспокійність. Єї видко палила і сушила горячка а єї неприродно великі, темно затїнені очи сьвітили ся заєдно, мов би в них пробивала ся якась страшенна душевна трівога. Але не зраджувала анї одним словом, що діяло ся в єї груди. Від тої пори, коли Кльод Ґейнан на завсїгди викинув свого брата з дому, она майже зовсїм була замовкла. Як би чогось бояла ся, старала ся, о скілько то лиш дало ся, не стрічати ся з домашними людьми а нераз сиділа й пів дня, замкнувшись в своїй комнатцї та не впустила навіть своєї сестри до себе. На питаня, які їй ставлено, або таки зовсїм нїчого не відповідала або лиш мовчки кивнула головою. І нїхто, що дивив ся на єї поступоване, не міг сумнївати ся, що она готова вже таки зовсїм зійти з розуму.

Так було аж до рана того дня, який слїдував по нічній різни у войсковім таборі в Ля Гренель. А що Кльод перестав був таки зовсїм виходити вечером на прохід — може й для-того, що не хотів, щоби зійшов ся знову случайно з братом — то в домі колодія не знали ще нїчого про події з послїдних годин, коли з'явив ся якийсь офіцир з замовленями на всїлякі сїдельничі роботи і при сїй нагоді розповів докладно про страшну різню, котрої був наочним сьвідком. О тім, що й брат єго доброго знакомого Ґеянта міг бути також між проводирями неудалої ворохобнї, оповідаючий, розуміє ся, не знав нїчогісенько, а що він душею і тїлом був преданий теперішним верховодам, то любував ся в так живім описї проливу крови, якого нароблено між ворохобниками, що Кльод мусів ужити всеї своєї сили волї, щоб утаїти перед ним страшне зворушене, яке єго було опанувало. Скоро же міг позбути ся того балакливого, вийшов зараз з дому. За годину вернув назад — чоловік зломаний і в своїм вигляді в сїм так коротенькім часї постарів ся о яких десять літ. Стало ся случайно так, що Лукія була перша, котру він стрітив.

Они від того злощасного вечера не говорили з собою більше як хиба лиш то, що конче було потреба, та й тепер молода дївчина хотїла, видко, перейти скоренько попри него, щоби до него не відозвати ся. Але він по хвильці надуми постановив єї задержати.

— Маю тобі недобру новину сказати, Лукіє — відозвав ся він а по звуці єго голосу можна було зміркувати, як важко приходилось єму то зробити. — Мій брат Анатоль — але ти чей досить сильна, щоби все вислухати?

(Дальше буде).

Для виказаня тотожности особи при жаданю дуплікату або відобранк недоручдної леґітимацийної карти треба принести особисті документи, отже: метрику уродження або декрет, войсковий пашпорт, службову книжку і т. и. В будинках виборчих в дни вибору аґітувати не вільно.

— Дрібні вісти. З днем 1 с. м. війшов в житє новий уряд почтовий в Кальвариї пацлавского добромильского повіта. — Др. Иван Франко вніс до сенату львівского університету поданє о припущене до габлітациї на катедру славістики з рускою мовою викладовою. — Др. Роман Витошиньский вписаний на лісту адвокатів з осідком в Ліську. — Бувшого посла до Ради державної засудив суд в Сіняві за крадіж листового паперу і куверт з парляменту. — З Нового Санча доносять, що там від кількох днів настала страшенна спека а термометр показує в полудне 30 степенів тепла. — З Перемишлян втекла від свого чоловіка Варвара Бедзі, полишивши немовлятко а забравши гроші чоловікови. — Саский король Фридрих Авґуст впав онгоди підчас вправ войскових з коня, але так щасливо, що не зробив собі нічого, лиш трохи потовк ся. — Онгоди перед судом в Женеві мала відбути ся розправа розводова Леопольда Вельфлінґа, бувшого австрийского архікнязя, котрий хоче розвести ся зі своєю жінкою, давною панною Адамович. За Леопольда Вельфлінґа явив ся адвокат Ляшеналь і жадав, щоби суд увільнив єго кліента від особистого ставаня перед трибуналом. Суд на то не згодив ся і постановив відрочити справу аж до 13 мая. Пані Вельфлінґова не явила ся, ані ніхто єї не заступав. Она жиє тепер в Ціриху і не хотіла приймити висланого їй туди завізваня длятого, що оно написане по французски.

— Огнї. В Надвірній вибух в ночи з 4 на 5 с. м. в одній пекарни пожар, що скоро розширив ся і обхопив жидівскі доми. Небавком ціла дільниця міста станула в огни. Згоріло яких 60 домів, між ними 7 божниць. 400 осіб лишилось без даху та хліба. Намістництво призначило для погорільців 5.000 корон. — Коло Рудник, підгаєцкого повіта, згорів перед кількома днями морґ соснового молоднику. Огонь викликали через неосторожність бараби, заняті при будові зелізниці. — В Тарнові вибух онгоди великий огонь в складі соломи і сїна Лєсера а крім того займила ся ще фабрика содової води. Двайцять бальонів наповнених квасом вуглевим пукали один за другим з таким гуком, мов би хтось з пушок стріляв. В сусїдних каменицях повилїтали всї шиби а кусні розірваних бальонів покалїчили кілька осіб. Остаточно удало ся огонь зльокалїзувати.

— Жертва шаленого пияниці. Фірер, котрого артилерист Братковский пострілив онгоди в касарни ім. ціс. Фердинанда, називав ся Вільгельм Ґраб і був з фаху різником. Єго відставлено до військового шпиталю і там він вчера рано помер. Здає ся, що Братковский постріливши єго в ногу, протяв кулею бючку (артерию) а уплив крови став ся причиною смерти.

— Нещаслива пригода. На ул. Обїздовій, в хвили коли горою на шляху зелїзниці їхала льокомотива, переїзджав вчера візник Мехель Мешелес дорожкою ч. 104. На вид льокомотиви конї сполошили ся і почали втікати. Серед шаленого розгону впав Мехель з кізла і потовк ся тяжко. Прохожі задержали конї і відвезли Мехля на стацию ратункову. Мехлеви пустилась була кров носом і устами і єсть обава, що нарушив собі або й зломив вязи.

— Самоубийства. В Стрийскім парку у Львові застрілив ся в ночи з субота на неділю шинкарский ученик Кароль Кінер. В останнім часі був занятий у Віденьскій каварни, звідки відправили его задля легкодушности. Причиною самоубийства було се, що родина, не могучи дати собі з ним ради, вирекла ся єго. — Сімнайцятилїтна Мария Жукевичівна попересчила ся вчера з своїм нареченим, мулярем, з котрим мешкала від двох літ, в домі при ул. Жовківской ч. 125, і постановила відобрати собі житє. В тій цїли намочила фосфорові сїрнички в оковитї і випила. Сусїди завізвали на поміч стацию ратункову, котра десператці виполокала жолудок і відставила до шпиталю. Стан єї єсть грізний і ледви чи удасть ся єї удержати при житю, бо скількість випитого фосфору була так велика, що могла би позбавити житя і десятеро людий.

— Офіцир а лихвар. З Пізи в Італії доносять: Стоячий в ґарнізонї в Пізі поручник від артилериї, Вентура, чоловік з бідного роду, попав ся був в руки лихваря Балєстрі, котрий за позичених єму 700 лїрів (корон) казав платити собі місячно по 30 лїрів проценту. Офіцир, порядний молодий мужчина, котрий позичені гроші ужив по части на запомогу для своєї старої матери, попав був в наслїдок зраненя підчас вправ в нові клопоти і остаточно з великої нужди нарушив компанийну касу, з котрої взяв сто лїрів з тим, що їх заплатить із своєї найблизшої платнї та й дїйстно заплатив. В своїй розпуцї написав він карточку до лихваря Балєстрі, в котрій в своїй наївности признав ся до своєї вини і просив о випозичене дальших сто лїрів, що Балєстрі відмовив. Лихвар старав ся тепер на основі згаданої карточки вимусити від офіцира ще більші суми, аж остаточно Вентура доведений до крайности впав до дому лихваря і наставивши до него револьвер, зажадав виданя свого листу. Межи лихварем а офіциром прийшло тепер до бійки, підчас котрої Вентура — чи умисно, чи не хотячи, того вже не знати — вистрілив до лихваря а Балєстрі знов стріляючи з револьвера до офіцира, забив свою власну матір і зранив тяжко власного сина. Остаточно офіцир застрілив лихваря. Сими днями ставав нещасливий офіцир перед судом присяжних і той увільнив єго від вини і кари, а ціле місто зробило офіцирови велику овацию.

Телеґрами.

Прага 9 мая. В день виборів до Ради державної т. є. дня 14 мая прагска біржа продуктів буде замкнена.

Берлин 9 мая. Nordd. Allg. Ztg. поміщує слїдуючу вість: Кілька провінциональних часописий займає ся чуткою, яка ходить нїби то в парляментарних кругах о якійсь ріжници поглядів межи цїсарем а канцлєром державним і о канцлєрскій кризї, яка єсть вислїдом тої ріжницї в поглядах. Стверджуємо, що тота чутка єсть зовсїм безосновна. Так само безосновне єсть твердженє, що канцлєр не здужає і що небавком піде на урльоп в цїли випочинку. Канцлєр мабуть аж в липни піде на свій звичайний лїтний побут в Нордерней.

Льондон 9 мая. (Б. Райтера). З Танджера доносять: Розійшла ся непокояча чутка, що племя Рамна, одно з наймогутнїйших в окрузї Маракеш, заняло без проливу крови Маракеш і повідомило султана Мулея Гасана, що племя то наміряє держати се місто доти в своїх руках, доки всї єго жаданя не будуть сповнені. Европейцям дано 14 днів часу, щоби виїхали з міста і забезпечено їм ескорту аж до побережа. Племя Рамна домагає ся, щоби відкликано узброєні сторожі з міста та щоби слїдство против осіб, арештованих за убитє др. Мошана, вело ся в Маракешу. Дальше не хоче то племя признати Бенґаціго, бувшого ґубернатора в Танджері, пашою в Марекешу, грозячи, що коли би він рушив ся з міста Сафі, де перебуває, то всї племена будуть ставити єму збройний опір.

Дулян (півн. Франция) 9 мая. У фабрицї фірми Сен Фрер вибух огонь і наробив шкоди на 2 міліони франків. Будинки фабричні займали 3000 квадр. метрів простору.

Рим 9 мая. До „Tribun-и" доносять з Катанії, що з кратеру Етни бухає безнастанно дим і лява. Минувшої ночи дим був так сильний, що уносив ся над містом мов би мрака а на віддаль кількох метрів не було нїчого видко. В сторонах вулькану чути сильний підземний гук. Вчера небо було захмарене.

Ковно 9 мая. (П. А.) Вчера вечером 10 узброєних молодих людий впало до помешканя одного з тутешних купців, взяли насильно ключі від каси і зрабували 50.000 рублів в цїнних паперах а 1800 рублів готівкою. Купця лєгко зранено. Вісьмох людий підозріних о участь в рабунку арештовано.

Монтевідео 9 мая. Пароход „Portu" затонув коло ураґвайского побережа, причім згинуло 100 людий. Пасажирами були переважно італїяньскі еміґранти.

Альжир 9 мая. Між вояками карного баталїону прийшло до бійки. 1 вояка убито на місци, 5 зранено на смерть а 9 зранено тяжко.

Курс львівский.

Дня 8-го мая 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	586·—	596·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	564·—	569·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	100·30	100·—
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	97·60	98·30
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	98·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	97·40	98·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·80	99·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·—	101·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·80	97·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·80	97·50
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·50	96·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	96·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	45·50	47·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	27·50	29·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	65·—	75·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	21·70	23·70
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·28	11·45
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок нїмецких	117·60	118·20
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).